

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

Lentament es va tractant a Londres de la fórmula trobar una sortida a la situació creada per Alemanya i Itàlia al Comitè de no intervenció. No serà fàcil que les dues potències feixistes s'avinguin a acceptar la proposta anglo-francesa que preveu la vigilància naval en les costes de la península per les esquadres francesa i anglesa, malgrat haver merescut la conformitat dels representants dels altres Estats compresos en el pacte. Almenys en la reunió del sub-comitè no s'ha pas vist gens en clar que pugui sorgir un acord favorable a la continuïtat de les funcions de control. Hitler i Mussolini persisteixen en el propòsit de mantenir en estat de confusió la situació europea, ja que aquest ambient els permet laborar perquè s'arribi a una conflagració. Mentrestant, els pobles d'Ibèria sofreixen els efectes dolorosos de les ambicions feixistes, sens que les democràcies del vell continent es condolguin de l'agressió inqualificable i contra tot dret que suposa l'auxili descarat als militars rebels, pels governs de Berlín i Roma. L'actitud contemplativa de la diplomàcia és la negació de tota justícia i entranya el seriós perill de tirar per terra el principi sagrat de respectar el dret dels pobles. El cas d'Abissínia, per tant que es retregui, no perderà la virtut de constituir una acusació ignominiosa contra els forts, i pel precedent que ha deixat, ja es veuen intents de repetir-lo, avui a Espanya, i potser, demà en alguna nació balcànica. És la vergonya del segle present, contra la qual encara s'és a temps de reaccionar per fer valdre la raó i la justícia, si no es vol abocar Europa tota en una lluita d'extermini.

ALFIL

UNA VIRADA

Hem passat moments d'entusiasme revolucionari, el fruit dels quals s'ha esmerçat gairebé en alimentar certes iniciacions d'ordre econòmic, mentre que no ha influït en l'estructura política del nostre país. Probablement, el motiu de què la riuada hagi deixat en peu el sistema democràtic, radica en la força que els ideals de la democràcia han tingut en tot temps en les capitals de la República i particularment a Catalunya, i, en conseqüència, l'esperit de la revolució no podia traïr uns sentiments profundament arrelats en el poble.

No per això els avenços socials han de trobar cap obstacle; ans bé, la normalitat del règim i la millor garantia de guanyar la guerra, han d'assegurar la completa transformació d'atribuir els fruits de l'esforç del treball als productors, així com realitzar una intensa tasca de cultura per tal de millorar el nivell moral dels ciutadans i endegar l'economia envers el progrés i l'exploatació de la riquesa.

Els governs, assistits de les masses populars, sabran respondre a la confiança que se'ls deposita, i com més solvència adquireixin, més fàcilment obtindran el triomf de les armes, per a després lliurar se a la gran obra de reconstrucció interior i de transformació social.

En el transcurs d'aquests onze mesos de guerra s'han fet assaigs de governs en els quals hi col·laboraven les organitzacions sindicals. L'experiment, potser per la part preponderant que hi tenien les grans sindicals, ha privat que aquells es moguessin amb l'agilitat que corresponia a l'hora actual i que llur actuació correspongués a les orientacions que ens assenyalaven els corrents internacionals. Aquesta constatació i el caire delicadíssim que ha anat prenent el conflicte espanyol a l'exterior, aconsellaven no perdre temps i fixar la situació política de la República i dels governs autònoms en els termes precisos que permetessin guanyar-se la consideració i el respecte de les primeres potències. D'ací ha nascut el convenciment, a Catalunya, després d'haver-s'hi avençat el Govern Central, de donar la direcció política del país als partits que integren el Front Popular, representació genuïna de la voluntat del poble, expressada en les eleccions del 16 de febrer.

La virada que ha fet Catalunya, no significa preterició d'organitzacions respectables, ni una demostració d'afany de domini; és la conseqüència d'una realitat palpable que, per a liquidar la guerra i àdhuc per a salvar la seva personalitat, necessitava un govern de plena confiança.

DEMO